

BABICKÝ KROJ V PROUDU ČASU

Přelom 19. a 20. století

Na konci 19. století dosahovaly sukně do poloviny lýtek a měly mírně se rozšiřující siluetu. Fěrtůšky byly tmavší kašmírové nebo pestrobarevné květované z harasu. Na dolním okraji je lemovala úzká krajka. V pase byla vždy uvázaná úzká stuha opasovačka.

Bañaté rukávce byly volnější hrubě naskládané. Vyšívání na hrudi mělo podobu dvou přednic. Kordulky bývaly vlněné jednobarevné nebo květované hedvábné či atlasové.

Koncem 19. století ženy obouvaly vysoké boty v části lýtky hustě navrpené - vysoké čizmy sahající ke kolenům, tzv. vrapenice, v holínkové části z měkké kordovánkové kůže drobně navrpené. Původně se boty šily na jedno kopyto, takže je bylo možné vzájemně zaměňovat. Na začátku 20. století se začínali objevovat šněrovací boty, které se nosí dodnes.

Muži nosili na hlavě menší kulatý klobouk s malou ohnutou obrubou. Jinak se jejich kroj příliš nelišil od současného svátečního kroje.



Koncem 19. století ještě vdané ženy oblékaly lajbl ze smetanového flanelu nebo sukna. Oblékal se na rukávce s vyšívanými přednicemi a obojkem. K němu se uvazoval tmavý turecký šátek s holým středem úvazem dole konce. Ženatí muži oblékali pod lajbl košili kvítkovicu s černým vyšitým čtverečkem na límci.

